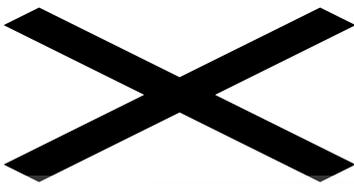

**DIN ISTORIA SPORTULUI ROMÂNESC
- CLUB ATLETIC ORADEA, CAMPIONA A DOUĂ ȚĂRI -**

Fotbalul orădean și-a pierdut, în urmă cu un an, echipa fanion. Ca multe alte cluburi de tradiție din România, FC Bihor a intrat în faliment și a dispărut de pe scena sportului-rege din țara noastră. Orădenii încearcă să compenseze pierderea prin reînființarea unei alte grupări de legendă a urbei, Club Athletic Oradea. O formație care a avut o istorie fabuloasă, fiind, printre altele, campioană a două țări: România și Ungaria! Performanță cu care, până la destrămarea URSS-ului sau a Iugoslaviei, doar Rapid Viena se mai putea lăuda, vienezii fiind atât campioni ai Austriei, dar și ai Germaniei, în 1941, când Austria fusese anexată de Germania nazistă.

CA Oradea s-a înscris în Liga a V-a, iar diriguitorii grupării speră ca, în maximum cinci ani, să ajungă măcar în cel de-al doilea eșalon valoric al țării.

SANȚIONAȚI PENTRU COMPORTAMENT PRO-MAGHIAR

Povestea Clubului Athletic Oradea începe în mai 1910, când, într-o cafenea din Oradea, mai mulți pasionați de fotbal au pus bazele echipei. Cum Transilvania făcea parte atunci din Imperiul Austro-Ungar, formația - a cărei denumire în maghiară era Nagyvaradi Atletikai Club (NAC) - a fost înscrisă în eșaloanele inferioare iar peste patru ani va câștiga campionatul Ungariei de Est (serie din cea de-a treia divizie a întrecerii maghiare).

După Marea Unire din 1918, CAO ajunge în întrecerea fotbalistică a României. În 1924, joacă finala campionatului național, pe care o pierde însă, scor 1-4, în fața celor de la Chinezul Timișoara. Echipa orădeană se remarcă în noiembrie 1931, când, întărită cu câțiva jucători de la Stăruința, se impune cu 4-2 în fața formației maghiare Ferencvaros Budapesta, o forță a fotbalului european la acea vreme. Anul următor, Club Athletic Oradea efectuează un turneu în Franța și Elveția, unde a reușit câteva rezultate de răsunet (10-1 cu Tours, 5-2 cu Lille, 2-1 cu Strasbourg). În 1933, CAO a efectuat un nou turneu peste hotare, în Franța și în Africa de Nord și nu a pierdut nici măcar un meci din cele 25 disputate, câștigând de 21 de ori și remizând în celelalte patru întâlniri!

Periplul străin le-a adus însă orădenilor și probleme. În 1932, clubul a fost suspendat o lună din campionat și amendat cu 5.000 de lei de Federația Română de Fotbal pentru comportament pro-maghiar! Celor de la CAO li s-a imputat faptul că, în Franța și în Elveția, insigna grupării era inscripționată în maghiară iar discuțiile dintre jucători și oficiali se purtau tot în limba țării vecine.

BODOLA, DAVID, KOVACS, PETSCHOVSCHI..

În perioada 1932-1938, CAO a evoluat în prima divizie din România. Deși avea în lot jucători precum Bodola, Kovacs I (participant la trei Campionate Mondiale cu naționala României, fratele lui Ștefan „Piști” Kovacs, celebrul antrenor român care a pregătit marele Ajax), Ronay, iar în poartă se afla marele Mircea „Il Dio” David, gruparea din Oradea n-a reușit să câștige niciun titlu. A fost foarte aproape de acest deziderat doar în 1935, când a terminat competiția pe locul doi, la trei puncte în urma Ripensiei Timișoara. Mai mult, în 1938, CAO avea să retrogradeze în divizia secundă.

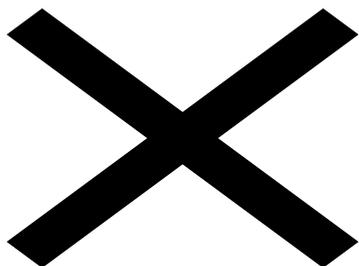
În 1940, în urma Dictatului de la Viena, Oradea a devenit oraș maghiar. Echipa (redenumită NAC) a fost repartizată într-o serie din eșalonul secund al Ungariei în care au intrat formații din Transilvania

de Nord ruptă de România. Orădenii au câștigat seria și au ajuns, în 1941, în prima ligă maghiară. Au terminat sezonul 1941/1942 pe locul 5, iar pe următorul, pe poziția secundă.

În ediția 1943/1944, CAO avea să devină campioană a Ungariei, terminând întrecerea cu un avans de 13 puncte față de următoarea

clasată, Ferencvaros! Din echipa de atunci a orădenilor făcea parte și Iosif Petschovschi, cel care, până la apariția lui Nicolae Dobrin, era considerat cel mai mare fotbalist român din toate timpurile!

**TITLUL ȘI CUPA ÎN ROMÂNIA,
RETROGRADARE, DESFIINȚARE**

Iosif Petschovschi (dreapta)

CAO n-a mai apucat să-și apere titlul în Ungaria. Sezonul 1944/1945 a fost întrerupt din cauza frontului, iar apoi, după ce Transilvania de Nord a fost recuperată de România, echipa a revenit în campionatul țării noastre. Numele va fi schimbat în Libertatea, apoi în ICO (Întreprinderea Comunală Orășenească). Sub această denumire, sub bagheta lui Nicolae Kovacs I (devenit, între timp, antrenor), a câștigat titlul în 1948 și a intrat în istorie drept clubul campion al două țări: Ungaria și România. Orădenii au mai avut o răbufnire în 1956, când au cucerit Cupa României (sub numele Progresul ICO), învingând cu 2-0 în finală formația Energia Câmpia Turzii. Disputaseră și cu un an înainte finala Cupei, pierzând, scor 3-6 (după prelungiri) în fața celor de la CCA. La doar doi ani de la această performanță, formația orădeană retrogradează în divizia secundă.

Își schimbă din nou numele în CS Oradea, apoi devine Crișana și promovează în primul eșalon în 1962, cu Francisc Ronay antrenor.

Nu rezistă însă Divizia A, astfel că în 1963 se întoarce în „B”, iar la scurt timp clubul se desființează. Echipa de suflet a orădenilor va deveni FC Bihor, care, din păcate, și-a găsit și ea sfârșitul în 2016...

MUGUR BĂILEȘTEANU